

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Voorontwerp van decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat
- Eerste Principiële goedkeuring

Samenvatting

Dit voorontwerp van decreet vervangt het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Het bouwt verder op de goede uitgangspunten van het decreet van 20 december 2013 en voert enkele noodzakelijke vernieuwingen door.

Dit decreet appelleert aan de gedeelde verantwoordelijkheid van het sportbeleid, de sportorganisaties en de sporters zelf in de uitbouw van een veilig sportklimaat. Het decreet vertrekt vanuit het principe van een zorgplicht voor sportorganisaties om in te staan voor een veilige sportomgeving opdat elke sporter op een fysiek, psychisch en sociaal integere manier aan sportbeoefening kan doen.

Om dat doel te bereiken zet het decreet in de eerste plaats in op preventie en sensibilisering, en op ondersteuning en kwaliteitsbevordering voor de sportsector, maar voorziet het ook in de mogelijkheid om sturend of sanctionerend op te treden indien nodig.

Het voorziet in de erkenning en subsidiëring van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, om sportorganisaties te ondersteunen in de uitbouw van hun eigen veilig sportenbeleid en sporters te sensibiliseren en informeren. Daarnaast kan een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector worden erkend en gesubsidieerd om een onafhankelijke en efficiënte disciplinaire afhandeling van inbreuken op vlak van grensoverschrijdend gedrag en doping te verzekeren.

Tot slot regelt dit decreet de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector en een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Dit voorontwerp van decreet situeert zich binnen het beleidsveld Sport en het inhoudelijk structuurelement Gezond en Ethisch Sporten.

Het Vlaams Regeerakkoord stelde de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten (verder vermeld als het decreet van 20 december 2013) voorop om dit beleid te versterken, rekening houdende met de beleidscycli van de via dit decreet erkende en gesubsidieerde organisaties. De evaluatie van dit decreet werd opgenomen onder strategische doelstelling 9 ("Gezond en ethisch (doen) sporten – we stimuleren een gezonde en ethische sportattitude en -omgeving") van de Beleidsnota Sport 2019-2024.

Uit deze evaluatie door het agentschap Sport Vlaanderen bleek dat het decreet een duidelijke meerwaarde heeft. Sinds 2013 vond er bovendien een grote maatschappelijke evolutie plaats op het vlak van gezond en ethisch sporten. Deze evolutie brengt met zich mee dat bepaalde zaken en formuleringen in het decreet van 20 december 2013 en de bijhorende memorie van toelichting gedateerd zijn. De evaluatie van het decreet toonde aan dat op een aantal vlakken optimalisatie of bijsturing noodzakelijk is, waarbij geopteerd werd om een nieuw decreet uit te werken, weliswaar met vele raakvlakken met en het behoud van de goede elementen uit het decreet van 20 december 2013. In de regelgevingsagenda bij de Beleids- en Begrotingstoelichting voor begrotingsopmaak 2023 werd de totstandkoming van een nieuw decreet opgenomen.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2023/248 van 10 augustus 2023. Er werd voldaan aan de verplichtingen van het Joker-advies. Het Joker advies werd aangeleverd op 18 augustus 2023.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het decreet van 20 december 2013 was opgebouwd rond twee belangrijke aandachtsgebieden: gezond sporten en ethisch sporten. Gezond sporten verving het concept van medisch verantwoord sporten en werd, geïnspireerd op de benadering van de Wereldgezondheidsorganisatie, gedefinieerd als sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden. Ethisch sporten werd verstaan als sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fairplay en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie).

De memorie van toelichting van het decreet van 20 december 2013 stelde reeds dat gezond en ethisch sporten thematieken zijn die overlap vertonen. Dit was ook een conclusie uit de evaluatie van het decreet van 20 december 2013. In de praktijk gaat het telkens om sporten op een verantwoorde en verantwoordelijke manier, waar zorg wordt besteed aan iemands fysieke en psychische integriteit, maar ook aan maatschappelijke verantwoordelijkheid en sociaal welzijn. Ook bij de werking van de twee erkende organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond sporten enerzijds en ethisch sporten anderzijds merken we een overlap in de taakstelling. Beide organisaties zijn in 2023 ook gestart met een spontane fusieoperatie. Een van de voornaamste bevindingen uit de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 is dan ook om af te stappen van deze (kunstmatige) opdeling tussen gezond en ethisch sporten.

Het voorontwerp van decreet gaat uit van een holistische benadering met één kernbegrip, veilig sporten, en wil een veilig sportklimaat stimuleren. Deze benadering zorgt voor een sterkere kerngedachte en laat beter toe om een totaalbeleid te voeren, weliswaar met aandacht voor of vanuit onderliggende thema's, deelaspecten of bouwstenen. We definiëren veilig sporten als sportbeoefening (in een ruime betekenis) in omstandigheden die in overeenstemming zijn met het geheel van positieve

waarden en normen die het welbevinden en de fysieke, psychische en sociale integriteit van eenieder in de sport beogen. We benadrukken nog meer dat een veilig sportenbeleid zowel naar het individu gericht is, als verantwoordelijkheden en verplichtingen op organisatieniveau met zich meebrengt. Vanuit een positieve benadering willen we aspecten die het welbevinden en de integriteit in en van de sport versterken (=bouwstenen) bevorderen en praktijken die afbreuk doen aan het welbevinden en de integriteit (=bedreigingen) voorkomen en dit zowel in functie van de sporter als individu, als op organisatieniveau. Veilig sporten gaat dus ook over de integriteit van een sportorganisatie in haar geheel, over het integer handelen van haar medewerkers en over aandacht voor de cultuur en structuur van een organisatie.

Dit voorontwerp van decreet appelleert aan de gedeelde verantwoordelijkheid van het sportbeleid, de sportorganisaties en de sporters zelf in de uitbouw van een veilig sportklimaat. Het voorontwerp van decreet vertrekt vanuit het principe van een zorgplicht voor sportorganisaties om in te staan voor een veilige sportomgeving opdat elke sporter op een fysiek, psychisch en sociaal integere manier aan sportbeoefening kan doen. Om dat doel te bereiken zet het voorontwerp van decreet in de eerste plaats in op preventie en sensibilisering, en op ondersteuning en kwaliteitsbevordering voor de sportsector, maar voorziet het ook in de mogelijkheid om sturend of sanctionerend op te treden indien nodig. Het voorziet in de erkenning en subsidiëring van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, om sportorganisaties te ondersteunen in de uitbouw van hun eigen veilig sportenbeleid en sporters te sensibiliseren en informeren. Daarnaast kan een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector worden erkend en gesubsidieerd om een onafhankelijke en efficiënte disciplinaire afhandeling van inbreuken op vlak van grensoverschrijdend gedrag en doping te verzekeren. Tot slot regelt dit voorontwerp van decreet de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector en een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Sport is een gemeenschapsbevoegdheid, ook de medisch verantwoorde sportbeoefening is binnen de preventieve gezondheidszorg een gemeenschapsbevoegdheid.

Artikel 2

Dit artikel definieert een aantal begrippen:

1° definieert het agentschap Sport Vlaanderen.

2° Het begrip 'kwaliteitsstandaard' is een generieke term om normen, procedures of operationele technieken, met inbegrip van protocollen, kwaliteitshandboeken, codes en dergelijke te vatten, die in allerlei domeinen inzake veilig sporten inzetbaar zijn. Zo is er de bestaande kwaliteitsstandaard voor het organiseren van risicovechtporten.

3° De definitie van een 'olympiade', vermeld in artikel 2, 8° van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wordt overgenomen als kader voor de beleidsplanperiode van de via dit ontwerp van decreet erkende en gesubsidieerde organisaties. In geval van toekomstig uitstel of toekomstige afgelasting van de Olympische Zomerspelen, wordt verduidelijkt dat het om de periode van vier jaar gaat, op basis van de oorspronkelijk geplande Olympische Zomerspelen.

4° Iedereen die aan sportbeoefening doet, wordt beschouwd als een 'sporter' in de zin van dit decreet, ongeacht het niveau waarop de sport wordt beoefend en ongeacht of dit voor recreatieve of competitieve doeleinden is. Het maakt niet uit of het gaat om sportbeoefening in georganiseerd verband (bijvoorbeeld in clubverband) dan wel in een anders georganiseerde context (zoals

buurtsportinitiatieven) of om 'ongebonden' sporters die deelnemen aan individuele of losse initiatieven tot sportbeoefening. 'Sportbeoefening' moet in het kader en de basisfilosofie van dit ontwerp van decreet ruimer geïnterpreteerd worden dan klassieke 'sporttakken', en omvat zoals hierboven gesteld ook andere vormen van sportbeoefening, sportieve vrijetijdsbesteding en doelmatige fysieke activiteit met een sportief karakter (bijvoorbeeld recreatief wandelen, fietsen, senioren gym, ...).

5° Een 'sportmedisch geschiktheidsonderzoek' gaat over een geschiktheidstest die als doelstelling heeft om een verhoogd gezondheidsrisico van de sporter na te gaan. Hierbij wordt gelet op diens gezondheidstoestand en de sport die hij of zij beoefent, in functie van de aard en context van die sport. In die zin vertoont dit onderzoek enige gelijkenis met de geschiktheidsonderzoeken in de arbeidsgeneeskunde, waar gezondheidsrisico's onderzocht worden gelet op de gezondheidstoestand van een werknemer en de professionele werkzaamheden die worden uitgeoefend.

6° Het begrip 'sportorganisatie' slaat niet alleen op de sportclub, de sportfederatie of een organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding (de gestructureerde sport), maar evengoed op andere organisaties die sportbeoefening aanbieden zoals organisatoren van sportevenementen, lokale overheden die een sportaanbod voorzien, aanbieders en organisatoren van sportkampen, naschoolse sportinitiatieven... Het kan ook gaan om sportorganisaties die hierbij als leidende instantie optreden, en hiermee een (eind)verantwoordelijkheid dragen ten aanzien van de sporters die deelnemen aan de sportbeoefening, zoals een organisator van sportevenementen die de eigenlijke organisatie van de sportbeoefening uitbesteedt aan derde partijen of het onderscheid tussen een club die een wedstrijd organiseert en de federatie die als leidende instantie verantwoordelijk is voor de competitie waartoe die wedstrijd behoort. Met de notie 'sportorganisatie' worden echter geen informele afspraken inzake sportbeoefening (bijvoorbeeld met enkele vrienden samen gaan sporten) beoogd. Een organisatie veronderstelt een gestructureerd en doelmatig geheel van personen en middelen. Het gaat om organisaties waarvan het aanbieden van sportbeoefening tot het hoofdzakelijke doel van die organisatie behoort. Het ontwerp van decreet beoogt daarom geen sportactiviteiten die in het jeugdwerk worden aangeboden of de sportbeoefening die weliswaar op regelmatige basis door werkgevers aan werknemers op de werkvloer wordt aangeboden. Het kan voor die context desgewenst wel als inspiratiebron dienen.

7° We bundelen de begrippen 'gezond sporten' en 'ethisch sporten' in een nieuw basisbegrip 'veilig sporten', waarmee we de fysieke, psychische en sociale integriteit van eenieder in de sport beogen. Dit houdt ook de seksuele integriteit in, die als onderdeel van de drie eerdergenoemde vormen van integriteit kan gezien worden. Een inbreuk op de seksuele integriteit van een persoon kan immers een impact hebben op zowel de fysieke, psychische als sociale integriteit van die persoon.

8° definieert een werkingsjaar.

Artikel 3

In lijn met artikel 76/2, eerste lid, 3° van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 wordt toegevoegd dat de Vlaamse Regering de indicatoren bepaalt die toelaten om bij de beleidsevaluatie de subsidie inhoudelijk en financieel te evalueren.

Artikel 4

Dit artikel benadrukt het uitgangspunt van het ontwerpdecreet: een gezamenlijke en gedeelde verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid, sportorganisaties en de individuele sporter om te komen tot een veilige, verantwoorde en kwalitatieve sportbeoefening in Vlaanderen. Een basisuitgangspunt van het beleid op het vlak van veilig sporten is dat iedere volwassene zelf zijn of haar verantwoordelijkheid neemt. In geval van minderjarige sporters hebben uiteraard ook de ouders en de trainers of begeleiders een verantwoordelijkheid.

Veilig sporten is uiteraard niet alleen een individuele, maar een collectieve verantwoordelijkheid. Een veilig sportklimaat kan slechts succesvol gecreëerd worden indien sportorganisaties constructief met

de overheid samenwerken, onder meer door zich coöperatief op te stellen ten aanzien van bewustmakingscampagnes die de overheid zou voeren.

Artikel 5

Het is belangrijk voor sportorganisaties die een aanbod hebben naar minderjarigen om mee te werken aan een sportomgeving waarin actieve participatie (ruimer dan de sportbeoefening alleen) voor alle kinderen en jongeren wordt mogelijk gemaakt. Dat kan alleen maar indien men met de bijzondere positie van de minderjarige sporter rekening houdt. In samenhang daarmee, veronderstelt artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag (Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, aangenomen in de schoot van de Verenigde Naties op 20 november 1989) verder dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen. Volwassenen dienen dan ook te voorzien in adequate ondersteuning zodat het kind zijn mening kan overdragen en er met zijn situatie ook voldoende rekening kan worden gehouden. Zo geven volwassenen aan deze visies het gepaste gewicht, overeenkomstig de leeftijd en maturiteit van het kind of de groep en nemen deze in rekening op de verschillende niveaus. Hiermee doelen we niet op het formeel instellen en reguleren van raden, dit is in de informele context van sportorganisaties zelfs eerder te vermijden. Deze bepaling wil de sportorganisaties met een werking naar minderjarigen op dat vlak wel responsabiliseren.

Artikel 6

Dit artikel bouwt verder op artikel 6 van het decreet van 20 december 2013, dat zelf grotendeels geïnspireerd was op artikel 7 van het decreet van 13 juli 2007, maar sterk vereenvoudigd was door het opleggen van een basisverplichting. Het stimuleren van een veilig sportklimaat moet opgevat worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft echter geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. De filosofie van het ontwerp van decreet blijft om met minder uitgewerkte en opgelegde detailbepalingen te werken, maar voldoende kaders voor beleid en praktijk aan te bieden, die eventueel in samenwerking met de sportsector zelf kunnen worden uitgewerkt of verfijnd.

We benadrukken dat een veilig sportenbeleid zowel naar het individu gericht is, als verplichtingen op organisatieniveau heeft. Vanuit een positieve benadering willen we praktijken die het welbevinden en de integriteit in en van de sport bevorderen (=bouwstenen) stimuleren, en praktijken die afbreuk doen aan het welbevinden en de integriteit (=bedreigingen) voorkomen, zowel van de sporter als individu, als op organisatieniveau. Het gaat ook over de integriteit van een sportorganisatie in haar geheel, het integer handelen van haar medewerkers, en aandacht voor de cultuur en structuur van een organisatie.

Artikel 7

Gelet op de eigen verantwoordelijkheid die sporters ook zelf hebben, is het uiterst belangrijk dat iedereen over correcte informatie en inzichten kan beschikken zodat hij of zij zich de juiste attitude kan aanmeten met betrekking tot en zich kan voorbereiden op sportbeoefening. Het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie op basis van de behoeften en het niveau van de sporters, en desgevallend ook op maat van de minderjarige sporter, is dan ook een belangrijke opdracht voor sportorganisaties.

Artikel 8

Er wordt zoals voorheen van overheidswege geen algemene verplichting gecreëerd om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te organiseren. Er wordt dus geen algemeen verplicht geschiktheidsonderzoek in de sport voorgeschreven. Dit is een doelbewuste keuze omdat de keuze voor een sportmedisch geschiktheidsonderzoek een weloverwogen keuze moet zijn op basis van de aard en de context van de sportbeoefening. Een algemene verplichting is niet relevant, zou ook voor een onnodige belasting zorgen van huis- en sportartsen, en kan zelfs drempels opwerpen om aan sportbeoefening te doen. Wel dient men de mogelijkheid aan sportorganisaties te laten om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te verplichten op basis van een onderbouwde inschatting van de noodzaak in functie van de aard en context van de betreffende sport. In dat geval verschaft de

sportorganisatie de nodige informatie aan de sporter, desgevallend op maat van de minderjarige sporter. De overheid kan wel in een aantal bijzondere omstandigheden, zoals bepaald in artikel 10, een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen. In een dergelijk geval geldt evenzeer de informatieverplichting, bedoeld in dit artikel.

Een sportorganisatie, in de brede betekenis van het begrip zoals gedefinieerd in artikel 2, 6°, kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport of sportbeoefening die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt. Het gaat om de situatie van sporters die een juridische band hebben met die organisatie. Dit betreft de situatie van sportende leden van sportverenigingen die bijvoorbeeld aangesloten zijn bij een sportclub, een erkende sportfederatie of een organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding uit het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Het betreft ook situaties waarbij deelnemers aan een vorm van sportbeoefening, op grond van een inschrijving, een juridische band hebben met een sportorganisatie, die de directe verantwoordelijkheid draagt over de organisatie van die sportbeoefening. Dit kan onder meer gaan om een deelnemer aan een eenmalig sportevenement of een sportmanifestatie, zoals, maar niet beperkt tot, een stadsliep of wielertocht. Voor het opleggen van een sportmedisch geschiktheidsonderzoek aan sporters moet men in voorkomend geval uiteraard rekening houden met toepasselijke reglementaire en internationale voorwaarden voor de sport in kwestie, bijvoorbeeld bepaald door de internationale sportfederatie waarmee een sportorganisatie geaffilieerd is.

Artikel 9

De doelstelling van het sportmedische geschiktheidsonderzoek wordt expliciet vastgelegd, zoals dit reeds gebeurde in artikel 9 van het decreet van 20 december 2013 en artikel 16 van het decreet van 13 juli 2007. Dit houdt in dat dit onderzoek enkel de intentie heeft om te bepalen of iemand medisch geschikt is om op een verantwoorde manier een bepaalde sportactiviteit te beoefenen. Er is ook duidelijk vastgelegd dat het sportmedische geschiktheidsonderzoek dient te gebeuren door een arts. De uitvoering door een arts geeft de nodige garanties op deskundigheid, maar tevens op bescherming van de sporter, onder meer in het licht van het medische beroepsgeheim.

Voor wat de uitvoering van het sportmedische geschiktheidsonderzoek betreft, laat de bepaling in beginsel toe dat sporters niet alleen bij sportartsen of gespecialiseerde centra, maar ook bij hun huisarts terecht kunnen. Dat neemt niet weg dat het ontwikkelen en verzamelen van expertise in sportmedische centra een belangrijk gegeven blijft. Onderzoek bij een sportarts of arts-specialist is vaak aangewezen voor meer doorgedreven vormen van sportbeoefening of competitieve sportbeoefening. De Vlaamse Regering kan voorwaarden bepalen voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening. Zoals voor topsporters en topsportbeloften waarbij een aangepaste expertise en opleiding wenselijk is. In die gevallen kan een aangepast sportmedisch protocol wenselijk zijn zoals, bijvoorbeeld in het geval van topsporters of topsportbeloften, een standaard die rekening houdt met de hoge trainingsbelasting en de situatie van jonge sporters.

Artikel 10

Er zijn heel wat verschillende sporten en disciplines die elk heel specifieke karakteristieken hebben. Een individuele benadering en inschatting van potentiële risico's per sport is aan te raden en daarom is het niet wenselijk om op decretaal niveau bepaalde sportactiviteiten of sporten te bepalen die moeten onderworpen worden aan bijkomende, specifieke voorwaarden ter bescherming van de sporter. Bovendien is de sportsector continu in beweging en kunnen er steeds nieuwe 'sporten' bijkomen. Het is echter wel nodig om ervoor te zorgen dat de Vlaamse Regering in specifieke omstandigheden grenzen of voorwaarden kan stellen aan het beoefenen van welbepaalde sportactiviteiten, met name in het geval er een bijzonder risico is, waardoor de fysieke of psychische integriteit van de sporter in het gedrang komt. Dat risico kan onder meer samenhangen met de aard van de sportactiviteit of met het niveau of de wijze waarop deze beoefend wordt. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering kan tussenkomen wanneer er zaken mislopen of wanneer wetenschappelijk onderzoek een dergelijke noodzaak aangeeft. Bij dergelijke maatregelen is het belangrijk om eerst met de betrokken actoren in de sportsector te overleggen en niet met de waan van de dag mee te gaan. Dergelijke maatregelen hebben immers draagvlak nodig om ook efficiënt te worden toegepast.

De niet-exhaustieve opgesomde grenzen zijn geïnspireerd op het artikel 10 van het decreet van 20 december 2013.

Artikel 11

Dit artikel beschrijft de erkenningsvoorwaarden waaraan een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten moet voldoen om erkend te worden en te blijven.

Het beschikken over of toegang hebben tot expertise omtrent veilig sporten blijkt mede uit een duurzame betrokkenheid van onder meer beroepsbeoefenaars in relevante beroeps categorieën en verschillende onderzoeksinstellingen, kenniscentra of expertorganisaties. Dit kan gaan over beroepsverenigingen van onder meer, maar niet beperkt tot, sportartsen, sportpsychologen, kinesisten of diëtisten of over sportmedische centra verbonden aan universiteiten en expertorganisaties uit andere sectoren die kunnen bijdragen op het gebied van veilig sporten.

De cyclus voor de erkenning van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling wordt gewijzigd naar vier jaar in plaats van drie jaar, om mee in lijn te liggen met andere subsidiebegunstigden in het Vlaamse sportbeleid en om via de cyclus van olympiades te werken. Op die manier wordt de beleidscyclus voor een dergelijke organisatie gelijkgeschakeld met die van de sportfederaties in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, in tegenstelling tot de driejarige beleidscycli uit het decreet van 20 december 2013.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 13

Dit artikel beschrijft de opdrachten die de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

De organisatie moet kennis over thema's op het gebied van veilig sporten verhogen en toegankelijk maken, en informatie, kennis en expertise of beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van veilig sporten in bruikbare instrumenten voor de Vlaamse sportsector omzetten en delen. Het doelpubliek van deze kennisdeling of ontwikkelde instrumenten kan, naargelang het geval, breed of net specifiek zijn: enerzijds zowel het niveau van bestuur en omkadering van sportorganisaties (waaronder aanspreekpunten integriteit), maar anderzijds evenzeer rechtstreeks tot het individuele niveau van (toekomstige) sporters of trainers opdat zij vanuit de filosofie van dit ontwerp van decreet de mogelijkheden hebben om bewust, geïnformeerd en kwalitatief, met andere woorden op verantwoorde wijze, deel te nemen aan die sportbeoefening of deze te begeleiden. Vanuit een multidisciplinaire samenwerking moet men inzichten en ontwikkelingen uit andere sectoren vertalen naar de sportsector, en bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van veilig sporten opvolgen en evalueren. De belangrijkste opdracht is om de verschillende actoren binnen de sportsector te begeleiden en te ondersteunen bij de implementatie van hun beleid inzake veilig sporten. Die ondersteuning van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling zoals bedoeld in de derde opdracht richt zich in eerste instantie op organisatieniveau, en niet zozeer naar individuele sporters. Op het gebied van grensoverschrijdend gedrag kan die ondersteuning bestaan uit het bieden van ondersteuning en adviesverlening aan aanspreekpersonen integriteit bij cases die bij sportorganisaties gemeld worden en waar de desbetreffende aanspreekpunten integriteit advies willen inwinnen over de te nemen stappen. Uiteraard stelt de erkende organisatie haar specifieke expertise op het domein van veilig sporten ter beschikking aan de Vlaamse overheid met het oog op beleidsvoorbereiding, beleidsontwikkeling en beleidsevaluatie.

Om een multidisciplinaire samenwerking te hebben is het bezitten van en toegang hebben tot expertise omtrent veilig sporten cruciaal (zie ook artikel 12). De erkende organisatie kan voor het uitvoeren van haar opdrachten samenwerkingsverbanden aangaan met partnerorganisaties die over specifieke expertise beschikken. En uiteraard moet de organisatie het vermogen hebben om die expertise te operationaliseren: het omzetten van (dat netwerk aan) kennis en expertise naar beleid,

productontwikkeling en dienstverlening. Daarbij kan deze organisatie uiteraard samenwerken met andere organisaties met een specifieke (complementaire) expertise.

De Vlaamse Regering kan per olympiade thematische prioriteiten inzake veilig sporten voor de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten bepalen. De maatschappelijke context rond dergelijke thema's evolueert snel(ler), wat de Vlaamse overheid in staat moet stellen om indien nodig accenten naar voren te schuiven waarrond de erkende organisatie haar beleidsplan opmaakt en concreet aan de slag gaat.

Artikel 14

Dit artikel verduidelijkt dat de subsidies voor de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, die dienen gebruikt te worden om de opdrachten uit te voeren, bestaan uit zowel personeels- als werkingsubsidies. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen werkings- en personeelssubsidies bepalen.

Artikel 15

Dit artikel bepaalt dat de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten jaarlijks een financieel en werkingsverslag in het kader van de uitvoering van het beleidsplan moet maken om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 16

Via dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze binnen het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktische en concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 17

Als de ingediende subsidieaanvraag van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten voor het lopende werkingsjaar wordt goedgekeurd, krijgt de organisatie een voorschot van 90 percent van de subsidie waarop de organisatie op basis van de aanvaarde subsidieaanvraag voor het lopende werkingsjaar recht heeft. Het saldo van 10 percent wordt voor 1 juli van het jaar volgend op het gesubsidieerde werkingsjaar uitbetaald nadat de Vlaamse Regering de definitieve subsidie met betrekking tot het voorbije werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Artikel 18

Dit artikel beschrijft de erkenningsvoorwaarden waaraan een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector moet voldoen om erkend te worden en te blijven. Om de representativiteit en gedragenheid van de sportsector te garanderen, moet het overkoepelend tuchtorgaan minstens twee derde van de gesubsidieerde sportfederaties als vermeld in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector als lid hebben. De cyclus voor de erkenning bedraagt vier jaar en ligt zo mee in lijn met de cyclus van andere subsidiebegunstigden in het Vlaamse sportbeleid die ook via cycli van olympiades werken (zoals de sportfederaties in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector).

Artikel 19

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 20

Dit artikel beschrijft de opdrachten die het erkende overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen en een basiswerking van het tuchtorgaan te garanderen. Het tuchtorgaan moet instaan voor een kwaliteitsvolle werking en dienstverlening via het uitvoeren van disciplinaire procedures en dat minstens op het gebied van

doping en grensoverschrijdend gedrag, en het tuchtrechtelijk beleid van haar leden ondersteunen. Inzake doping zal het overkoepelend tuchtorgaan moeten samenwerken met de nationale antidopingorganisatie, bevoegd voor de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij is het belangrijk om te bewaken dat het tuchtorgaan uitgebouwd, beheerd en gestructureerd wordt om die opdrachten kwaliteitsvol uit te voeren en de onafhankelijkheid van het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector te waarborgen.

Artikel 21

Dit artikel verduidelijkt dat de subsidies voor het erkende overkoepelende tuchtorgaan, die dienen gebruikt te worden om de opdrachten uit te voeren, bestaan uit zowel personeels- als werkingsubsidies. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen werkings- en personeelssubsidies bepalen.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt dat het erkende overkoepelende tuchtorgaan jaarlijks een financieel en werkingsverslag in het kader van de uitvoering van het beleidsplan moet maken om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 23

Via dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze binnen het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktische en concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 24

Als de ingediende subsidieaanvraag van het overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector voor het lopende werkingsjaar wordt goedgekeurd, krijgt het overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector een voorschot van 90 percent van de subsidie waarop de organisatie op basis van de aanvaarde subsidieaanvraag van het lopende werkingsjaar recht heeft. Het saldo van 10 percent wordt voor 1 juli van het jaar volgend op het gesubsidieerde werkingsjaar uitbetaald nadat de Vlaamse Regering de definitieve subsidie met betrekking tot het voorbije werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Artikel 25 tot 34

Deze artikelen van afdeling 3 bepalen de erkennings- en subsidiëringsprocedure voor een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, vermeld in afdeling 1, en voor een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector, vermeld in afdeling 2 van het ontwerp van decreet.

Artikel 25

Dit artikel geeft toelichting bij de procedure met betrekking tot de ontvankelijkheid inzake erkenning van een organisatie. De aanvraag dient uiterlijk op 10 september van het kalenderjaar voorafgaand aan het begin van de olympiade ingediend te worden. Laattijdig ingediende aanvragen zijn onontvankelijk. Indien het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat het dossier onvolledig is, maar nog vervolledigd kan worden, vraagt het agentschap Sport Vlaanderen de ontbrekende gegevens op. Voor 1 oktober brengt het agentschap Sport Vlaanderen de aanvrager op de hoogte indien de aanvraag onontvankelijk is en vermeldt tevens de reden van niet aanvaarding.

Artikel 26

Voor 15 december brengt het agentschap Sport Vlaanderen advies uit bij de Vlaamse Regering over de erkenningsaanvraag van de organisaties. De Vlaamse Regering deelt voor 15 januari aan de aanvragende organisaties de beslissing met betrekking tot al dan niet erkenning mee. In paragraaf 3 wordt de procedure voor bezwaar door de niet erkende organisaties beschreven. De niet erkende organisatie heeft 15 dagen na melding van het bericht van niet erkenning de tijd om bij het

agentschap Sport Vlaanderen bezwaar aan te tekenen. De organisatie kan, op eigen verzoek, gehoord worden bij het agentschap Sport Vlaanderen. Binnen de tijdsperiode van 30 dagen na ontvangst van het bezwaar formuleert het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies. De Vlaamse Regering beslist uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het advies van het agentschap Sport Vlaanderen om de organisatie al dan niet te erkennen.

Artikel 27

Dit artikel bepaalt de wijze van rapportering voor de erkende organisaties aan het agentschap Sport Vlaanderen.

Artikel 28

Dit artikel regelt de procedure van schorsing en intrekking van de erkenning van een erkende organisatie.

Artikel 29

Dit artikel geeft toelichting bij de procedure met betrekking tot de aanvraag inzake subsidiëring van een organisatie. De aanvraag dient voor 1 september voorafgaand aan het jaar van de subsidiëring bij het agentschap Sport Vlaanderen ingediend worden door het indienen van het (geactualiseerd) beleidsplan. Laattijdig ingediende aanvragen zijn steeds onontvankelijk. Indien het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat het dossier onvolledig is, maar nog vervolledigd kan worden vraagt het agentschap Sport Vlaanderen de ontbrekende gegevens op. Voor 1 oktober brengt het agentschap Sport Vlaanderen de aanvrager van de subsidies op de hoogte indien de aanvraag onontvankelijk is op basis van de betreffende subsidievoorwaarden, en vermeldt tevens de reden van niet aanvaarding.

Artikel 30

Voor 15 december brengt het agentschap Sport Vlaanderen over de subsidiëring van de organisaties advies uit bij de Vlaamse Regering, die voor 15 januari aan de aanvragende organisaties zijn beslissing met betrekking tot al dan niet subsidiëring mededeelt. In paragraaf 3 wordt de procedure voor bezwaar door de niet voor subsidiëring in aanmerking genomen organisatie beschreven. Deze organisatie heeft 15 dagen na melding van het bericht van niet subsidiëring de tijd om bij het agentschap Sport Vlaanderen bezwaar aan te tekenen. De organisatie kan, op eigen verzoek, gehoord worden bij het agentschap Sport Vlaanderen. Binnen de tijdsperiode van 30 dagen na ontvangst van het bezwaar formuleert het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies. De Vlaamse Regering beslist uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het advies van het agentschap Sport Vlaanderen om de sportorganisatie al dan niet te subsidiëren.

Artikel 31

Dit artikel regelt de procedure van intrekking van de subsidiëring van een organisatie die niet meer aan de subsidiëringsvoorwaarden voldoet, een of meerdere opdrachten niet meer uitvoert of die op basis van zwaarwichtige feiten het algemeen belang van de Vlaamse Gemeenschap schaadt.

Artikel 32

Dit artikel regelt de procedure waarbij kan overgegaan worden tot een proportionele correctie van de subsidie wanneer het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat een erkende organisatie zich niet houdt aan de afspraken van de samenwerkingsovereenkomst.

Artikel 33

Dit artikel bepaalt de wijze waarop de gesubsidieerde organisaties moeten rapporteren aan het agentschap Sport Vlaanderen.

Artikel 34

Dit artikel stelt dat inhoudelijke en financiële controles zowel tijdens het betrokken werkingsjaar als op basis van het financiële en werkingsverslag uitgevoerd kunnen worden. Het financiële verslag moet transparant en duidelijk opgesteld worden zodat de kosten voor elke uit te voeren opdracht duidelijk detecteerbaar zijn.

Artikel 35

De Vlaamse Regering kan, zoals dit reeds mogelijk was onder het decreet van 13 juli 2007 en het decreet van 20 december 2013, expertencommissies oprichten met als doel de Vlaamse overheid te adviseren. Het is daarbij niet de bedoeling om naar een systeem van verplichte advisering te gaan. Een expertencommissie kan worden opgericht wanneer blijkt dat er met betrekking tot een bepaald aspect of bepaalde problematiek over veilig sporten complementaire of specialistische expertise nodig is die de basiswerking van de in dit decreet erkende organisaties overstijgt. Een samenwerking van de betreffende expertencommissie met de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten of het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector, afhankelijk van de opdracht of taakomschrijving, is zeker niet uitgesloten en zal meestal aangewezen zijn.

Artikel 36

Dit artikel biedt de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden te erkennen of op te leggen. Dergelijke standaarden die een of meerdere goede praktijken beschrijven of wetenschappelijk gefundeerde richtlijnen valideren, kunnen een nuttig hulpmiddel zijn voor en een (moreel) kompas bieden aan sportorganisaties om te voldoen aan hun verplichting voortvloeiend uit artikel 6, eerste lid (bijvoorbeeld door middel van een draaiboek). De Vlaamse Regering kan de ontwikkeling van een kwaliteitsstandaard ondersteunen. Een dergelijke benadering past in de stimulerende en ondersteunende functie die de overheid beoogt met dit ontwerp van decreet. De ontworpen bepaling gaat verder uit van de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden (of protocollen) inzake het sportmedische geschiktheidsonderzoek te erkennen. Er kan gedacht worden aan een basisprotocol voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken en aanvullende kwaliteitsstandaarden aangepast aan het niveau van de sportbeoefening, bijvoorbeeld in functie van recreatieve, competitieve of topsportbeoefening. In het verleden werd de 'Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek' uitgewerkt in het kader van sportmedische geschiktheidsonderzoeken. Dit werk kan als inspiratie dienen bij het ontwikkelen van een kwaliteitsstandaard rond dit thema. Een bestaand voorbeeld van een kwaliteitsstandaard is die voor het organiseren van risicovechtsporten.

Artikel 37

Het decreet van 20 december 2013 wou in haar stimulerende benadering het gebruiken en het delen van expertise bevorderen. Expertise vanwege het werkveld zelf, aangevuld waar wenselijk met wetenschappelijke inzichten, kan de overheid en, meer nog, de sportsector ten goede komen. In het decreet van 20 december 2013 werd daarom de mogelijkheid voorzien om lerende netwerken op te richten. Dit instrument werd echter weinig tot niet opgepikt in het beleid en de sector. Het oprichten van zo'n netwerk vraagt echter ook veel tijd en energie en levert niet altijd directe winst op. We merken wel een grote nood aan kennisuitwisseling tussen sportorganisaties onderling en dan vooral op vlak van concrete praktijkimplementatie van initiatieven met betrekking tot veilig sporten (peer learning). Dit artikel biedt de mogelijkheid om initiatieven te ondersteunen die inzetten op kennisontwikkeling en kennisdeling over een welbepaald aspect van veilig sporten met het oog op de concrete implementatie van een bepaalde praktijk of instrument in de werking van sportorganisaties.

Artikel 38

De hoofddoelstelling van dit ontwerp van decreet blijft dat de overheid in eerste instantie stimulerend, ondersteunend en sensibiliserend optreedt, vanuit de gezamenlijke verantwoordelijkheid van overheid en sportorganisaties om een veilig sportklimaat te creëren. Het ontwerp van decreet biedt daarom de mogelijkheden om kennisontwikkeling en -deling en ondersteuning voor sportorganisaties te stimuleren. Handhaving is aldus maar een *ultimum remedium*. Wanneer na vragen of opmerkingen van de administratie zou blijken dat het veilig sporten in gedrang blijft, dan moet de overheid desgevallend toch kort op de bal kunnen spelen.

Bij artikel 6 dient het stimuleren van een veilig sportklimaat opgevat te worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. Dit neemt niet weg dat zo'n

inspanningsverbintenis moet kunnen gehandhaafd worden door middel van de voorziene administratieve sancties. Zo zouden sportorganisaties die na vragen, opmerkingen of ondersteuning door de administratie bijvoorbeeld geen enkele inspanning leveren op het gebied van risicoanalyse en -preventie, toch kunnen worden gesanctioneerd.

De administratieve maatregelen die in het decreet van 20 december 2013 waren voorzien, worden in dit decreet opnieuw overgenomen en de artikelen die voor handhaving vatbaar zijn, worden via dit artikel concreet afgebakend.

Alle overheden kunnen bij het verlenen van vergunningen tot het organiseren van sportbeoefening informatie en advies inwinnen bij Sport Vlaanderen over de organiserende sportorganisatie in functie van eventuele opgelegde sancties, zoals vermeld in het eerste lid, 3°. Opgelegde maatregelen, vermeld in het eerste lid, 3°, zullen ook actief kenbaar gemaakt worden aan de federale overheid en de lokale besturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, zodat zij hier, binnen hun beslissingsbevoegdheden inzake vergunningen voor sportbeoefening die (deels) op Vlaams grondgebied plaatsvindt, desgewenst kunnen mee rekening houden.

Artikel 39

Deze bepaling levert een juridische basis voor de overheid om via het beschikbaar stellen van financiële middelen, ondersteunend en stimulerend op te treden. Zo blijft specifiek de mogelijkheid voorzien om wetenschappelijke onderzoeksprojecten gerelateerd aan veilig sporten te subsidiëren. Dit onderzoek levert bij voorkeur resultaten op die onmiddellijk gevaloriseerd kunnen worden in het beleid of in de sportsector. Vanuit dat oogpunt is uitdrukkelijk de mogelijkheid ingebouwd om niet alleen (fundamenteel of toegepast) wetenschappelijk onderzoek maar ook (meer praktijkgeoriënteerde) initiatieven ter bevordering van het veilig sporten (eerste lid, 1°) of instrumenten voor expertise en kennisopbouw over veilig sporten (eerste lid, 4°), zoals omschreven in de artikelen 35, 36 en 37 van hoofdstuk 3, afdeling 4, te ondersteunen. Het is van belang dat men initiatieven kan ondersteunen die tot doel hebben kennis, ervaring en praktijken in het werkveld en in het domein van veilig sporten te genereren, verzamelen of verbeteren.

Verder biedt het artikel een juridische basis voor het financieren van het sportmedische geschiktheidsonderzoek dat voor een of meer categorieën van getalenteerde sporters wordt uitgevoerd. Het vierde lid bakent af wat onder getalenteerde sporters begrepen wordt en het vijfde lid verduidelijkt de voorwaarden die de Vlaamse Regering hierbij kan bepalen.

Artikel 40

In dit artikel wordt verduidelijkt op welke manier de subsidiebedragen of de financiering van de expertencommissies gekoppeld zijn aan de begroting en de afgevlakte gezondheidsindex.

Artikel 41

Voor sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding is een erkenningsvoorwaarde in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector om in overeenstemming te zijn met het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Dit artikel wijzigt deze erkenningsvoorwaarde naar het in overeenstemming zijn met het ontwerp van decreet.

Artikel 42

Het ontwerp van decreet wijzigt en regelt de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector. Multisportfederaties mogen de sport fitness aanbieden, maar kunnen niet gesubsidieerd worden voor dit aanbod. Dat wordt bepaald op basis van het specifiek statuut dat aan fitness wordt toegekend via de artikelen 44 t.e.m. 56.

Artikel 43

Het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector erkent en subsidieert een organisatie voor risicovechtsporten. Dit artikel wijzigt enerzijds dat deze organisatie haar opdrachten uitvoert met aandacht voor het stimuleren van een veilig sportklimaat en anderzijds de organisatie moet samenwerken met de erkende organisatie voor

beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, vermeld in artikel 11 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 44

Het ontwerp van decreet wijzigt en regelt de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector en een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness en voegt een nieuw deel 6/1, dat bestaat uit artikel 64/1 tot en met artikel 64/8 toe aan het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, gewijzigd bij het decreet van 20 mei 2022.

Artikel 45

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 46

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/1 in en bepaalt de plaats van fitness binnen de georganiseerde sportsector. Fitness neemt door haar aard – het betreft immers voornamelijk een niet-gereguleerde activiteit, waarbij het competitieve element ontbreekt - en de organisatie van de fitnesssector een bijzondere plaats in binnen de georganiseerde sportsector. Het klassieke fitnessaanbod is in grote mate gestructureerd binnen een eigen economische sector, maar is zowel op vlak van sportbeoefening als beleidsmatig toch een onderdeel van de sportsector. Fitness kan als hoofdactiviteit beoefend worden of heeft hoofdzakelijk een complementaire en ondersteunende functie naar andere sporttakken of sporten. In die zin is het relevant dat fitness ook door andere actoren kan aangeboden worden.

Fitness zal niet langer als afzonderlijke sporttak op de sporttakkenlijst worden opgenomen. In combinatie met artikel 42 van het ontwerp van decreet betekent dit dat er geen afzonderlijke unisportfederatie voor fitness kan gesubsidieerd worden en dat er ook geen concurrentie kan ontstaan tussen sportfederaties en de expertorganisatie voor fitness, doordat multisportfederaties niet langer een gesubsidieerd voordeel zouden hebben door fitnessbeoefenaars als aangesloten lid aan zich te binden. Bepaalde vormen die als fitness-beoefening worden gezien maken ook deel uit van een bestaande sport(tak) en kunnen blijven aangeboden worden door de betrokken sportfederatie(s). Een concreet voorbeeld hiervan is indoorroeien dat zowel als fitness en als officiële (door de internationale sportfederatie erkende) discipline van roeien wordt beschouwd. Voor dergelijke disciplines die ook onder fitness kunnen ressorteren, maar die op basis van sporttechnische aspecten ook duidelijk gelinkt kunnen worden aan een andere sport(tak), kunnen (de betrokken) uni- of multisportfederaties wel gesubsidieerd worden.

Artikel 47 en 48

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 49

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel artikel 64/2 in. Een organisatie voor fitness kan worden erkend onder de bepaalde erkenningsvoorwaarden.

De cyclus voor de erkenning van een organisatie voor fitness liep in het decreet van 20 december 2013 over een periode van 3 jaar. Via dit decreet wordt deze cyclus gewijzigd naar vier jaar. De erkenningsprocedure voor de organisatie voor fitness is de procedure zoals bepaald door de artikelen 65 tot en met 68 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 50

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 51

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/3 in en bepaalt dat de subsidiëringprocedure voor de organisatie voor fitness de procedure is zoals bepaald door de artikelen 69 tot en met 74 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 52

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/4 in en bepaalt de opdrachten die de organisatie voor fitness moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Het bepaalt ook de doelstellingen van deze opdrachten, namelijk het mogelijk maken van een kwaliteitsvolle fitnessbeoefening en vraagt daarbij specifieke aandacht voor veilig sporten, voor antidopingbeleid en voor het stimuleren van samenwerking, kennisdeling en transparantie tussen de fitnesssector en het Vlaamse sportbeleid.

Een erkende organisatie voor de fitness moet een kenniscentrum zijn met betrekking tot fitness in Vlaanderen, en het aanspreekpunt zijn voor alle fitnessactoren, maar ook voor andere sportactoren die een (ondersteunend) fitnessaanbod hebben. De organisatie voor fitness mag hierbij een ledenwerking gericht op deze actoren uitbouwen. De organisatie begeleidt en ondersteunt een kwaliteitsvolle omkadering van de fitnessbeoefening, en voert een aangepast beleid dat zich, naast de gezondheidsgerichte en integriteitsaspecten, ook richt op de begeleiding en ondersteuning van specifieke doelgroepen die zich willen integreren in de beoefening van fitness. Het moet een kennis- en ondersteuningscentrum zijn dat zich inzet voor het stimuleren van samenwerking, kennisdeling en transparantie tussen de fitnesssector, het sportbeleid en de sportsector in het algemeen.

Artikel 53

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/5 in en bepaalt dat de subsidies voor de organisatie voor fitness kunnen bestaan uit personeels- en werkingsubsidies en dat de Vlaamse Regering de verhouding tussen beide kan bepalen.

Artikel 54

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/6 in en bepaalt dat de organisatie voor fitness een jaarlijks werkingsverslag en financieel verslag moet opmaken, op basis waarvan de uitvoering van de opdrachten kan gecontroleerd worden.

Artikel 55

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/7 in. In dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisatie voor fitness. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktisch een concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 56

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/8 in. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 57 – 58 - 59

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 60

Dit artikel voegt een slotbepaling toe. De controles op de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de organisaties die gesubsidieerd werden via het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten moeten nog kunnen uitgevoerd worden voor het werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet, conform de regelgeving zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet. In navolging van die controles moeten desgevallend nog de resterende saldi van de toegekende subsidies voor dat jaar kunnen uitbetaald worden.

Artikel 61

In functie van de inwerkingtreding van dit decreet wordt de mogelijkheid voorzien om – indien nodig – in afwijking van artikel 25 en 26, eenmalig afwijkende termijnen te bepalen voor het indienen van, het behandelen van, het adviseren over en het beslissen over de erkenningsaanvragen.

Artikel 62

Het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten wordt opgeheven.

Artikel 63

Dit artikel regelt het moment waarop dit decreet in werking treedt. Het bepalen van de datum van inwerkingtreding wordt gedelegeerd aan de Vlaamse Regering, maar is wel uiterlijk vastgelegd op 1 september 2025.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet vervangt het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Dat decreet wordt uitgevoerd door het agentschap Sport Vlaanderen.

De middelen voor de uitvoering van het decreet van 20 december 2013 zijn voorzien op begrotingsartikel HBO-1HFD2NY-IS basisallocatie 1HF068 – Dotatie voor gezond en ethisch sporten. Bij de inwerkingtreding van het decreet voor het stimuleren van een veilig sportklimaat worden de middelen op de dotatie voor gezond en ethisch sporten overgezet naar een nieuwe dotatie onder hetzelfde begrotingsartikel.

Langs uitgavenzijde van de begroting van Sport Vlaanderen worden de middelen ingeschreven op begrotingsartikel HGO-AHFD2PA-WT Werking en toelagen – Gezond en ethisch sporten. Voor het ISE Gezond en ethisch sporten is minstens 664 keuro VAK en VEK voorzien. Deze middelen blijven bestemd voor de uitvoering van de bepalingen in dit voorontwerp van decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 11 augustus 2023. De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, heeft zijn akkoord gegeven op 4 september 2023.

B. ESR-TOETS

Dit voorontwerp van decreet heeft geen ESR-impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Dit voorontwerp van decreet heeft geen (of een uitzonderlijke) bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen of op Brussel. In de uitzonderlijke toepassing van artikel 38 en het opleggen van een verbod tot het organiseren van sportbeoefening, zijn alle overheden bijgevolg verplicht aan die sportorganisatie elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken, waarbij het doorgaans zal gaan om lokale overheden die betrokken zijn bij de organisatie van sportbeoefening.

Lokale besturen vallen via hun werking als sportdienst of sportaanbieder (mede als beheerder van sportinfrastructuur) onder de definitie van sportorganisatie en moeten zich vanuit dit oogpunt uiteraard zelf aligneren met het stimuleren van een veilig sportklimaat.

4. VERDER TRAJECT

De principieel goedgekeurde tekst zal voor advies worden voorgelegd aan de Vlaamse Sportraad en in een volgende fase aan de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat en de bijhorende Memorie van Toelichting;

2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

* te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Vlaamse Sportraad (Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media) (SARC);

* te machtigen te beoordelen of voornoemd advies aanleiding kan geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd tekst;

* te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemd advies geen aanleiding geeft tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

Bijlagen:

- het voorontwerp van decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat
- de bijhorende Memorie van Toelichting
- het advies van de Inspectie van Financiën
- het begrotingsakkoord